

Forslag til folketingsbeslutning
om Danmarks ratifikation af Den europæiske konvention om
fredelig bilæggelse af tvistigheder, undertegnet i Strasbourg
den 29. april 1957.

Fremsat den 5. marts 1959 af *udenrigsministeren*.

Folketinget meddeler sit samtykke til Danmarks ratifikation af Den europæiske konvention om fredelig bilæggelse af tvistig- | heder, undertegnet i Strasbourg den 29. april 1957.

Oversættelse.*)

**EUROPEAN CONVENTION FOR THE
PEACEFUL SETTLEMENT OF
DISPUTES**

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members;

Convinced that the pursuit of peace based upon justice is vital for the preservation of human society and civilisation;

Resolved to settle by peaceful means any disputes which may arise between them,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Judicial Settlement.

Article 1

The High Contracting Parties shall submit to the judgement of the International Court of Justice all international legal disputes which may arise between them including, in particular, those concerning:

- (a) the interpretation of a treaty;
- (b) any question of international law;
- (c) the existence of any fact which, if established, would constitute a breach of an international obligation;
- (d) the nature or extent of the reparation to be made for the breach of an international obligation.

Article 2

1. The provisions of Article 1 shall not affect undertakings by which the High Contracting Parties have accepted or may

**DEN EUROPÆISKE KONVENTION OM
FREDELIG BILÆGGELSE AF
TVISTIGHEDER**

Undertegnede regeringer, medlemmer af Det europæiske Råd,

som tager i betragtning, at Det europæiske Råds formål er at hidføre en nærmere forbindelse mellem dets medlemmer;

som er overbevist om, at det er af afgørende betydning for bevarelsen af menneskenes samfund og civilisation, at freden befæstes på retfærdighedens grundlag;

som er besluttet på at bilægge enhver tvistighed, der måtte opstå imellem dem med fredelige midler,

er blevet enige om følgende:

KAPITEL I

Retslig afgørelse.

Artikel 1

De Høje Kontraherende Parter skal henvisse til afgørelse af Den mellemfolkelige Domstol alle mellemfolkelige retstvister, som måtte opstå mellem dem, herunder i særdeleshed sådanne som vedrører:

- (a) Fortolkningen af en traktat;
- (b) ethvert spørgsmål, som angår mellemfolkelig ret;
- (c) tilstedeværelsen af enhver kendsgerning, som, hvis den forelå, ville udgøre et brud på en mellemfolkelig forpligtelse;
- (d) arten og omfanget af den erstatning, som bør ydes på grund af et brud på nogen mellemfolkelig forpligtelse.

Artikel 2

1. Bestemmelserne i artikel 1 berører ikke forpligtelser, hvorved de Høje Kontraherende Parter har anerkendt eller måtte

*) Ifølge slutbestemmelserne er den franske og den engelske tekst af lige gyldighed. Kun den engelske tekst er medtaget her.

accept the jurisdiction of the International Court of Justice for the settlement of disputes other than those mentioned in Article 1.

2. The parties to a dispute may agree to resort to the procedure of conciliation before that of judicial settlement.

Article 3

The High Contracting Parties which are not parties to the Statute of the International Court of Justice shall carry out the measures necessary to enable them to have access thereto.

CHAPTER II

Conciliation.

Article 4

1. The High Contracting Parties shall submit to conciliation all disputes which may arise between them, other than disputes falling within the scope of Article 1.

2. Nevertheless, the parties to a dispute falling within the scope of this Article may agree to submit it to an arbitral tribunal without prior recourse to the procedure of conciliation.

Article 5

When a dispute arises which falls within the scope of Article 4, it shall be referred to a Permanent Conciliation Commission competent in the matter, previously set up by the parties concerned. If the parties agree not to have recourse to that Commission, or if there is no such Commission, the dispute shall be referred to a special Conciliation Commission, which shall be set up by the parties within a period of three months from the date on which a request to that effect is made by one of the parties to the other party.

Article 6

In the absence of agreement to the contrary between the parties concerned, the Special Conciliation Commission shall be constituted as follows:

The Commission shall be composed of five members. The parties shall each nominate

anerkende Den mellemfolkelige Domstols kompetence med hensyn til afgørelsen af andre tvistigheder end de i artikel 1 nævnte.

2. Det står de stridende parter frit at træffe aftale om at undergive en tvistighed forligsbehandling forinden dens indbringelse til retslig afgørelse.

Artikel 3

De af de Høje Kontraherende Parter, som ikke har tiltrådt Den mellemfolkelige Domstols statut, skal tage de nødvendige skridt til at få adgang til domstolen.

KAPITEL II

Forlig.

Artikel 4

1. De Høje Kontraherende Parter skal henskyde alle tvistigheder, der måtte opstå imellem dem, og som ikke omfattes af artikel 1, til forligsbehandling.

2. Dog kan de stridende parter træffe aftale om at forelægge en tvistighed, der omfattes af nærværende artikel, for en voldgiftsret uden først at have forsøgt forligsbehandling.

Artikel 5

Når der opstår en tvistighed, som omfattes af artikel 4, skal den henskydes til et stående Forligsnævn, der er kompetent i den pågældende sag, og som forinden måtte være oprettet af de pågældende parter. Dersom parterne er enige om ikke at indbringe sagen for dette nævn, eller såfremt et sådant nævn ikke forefindes, henskydes tvistigheden til et særligt Forligsnævn, som parterne skal nedsætte inden for et tidsrum af tre måneder fra den dato, den ene af parterne har anmodet den anden part herom.

Artikel 6

Medmindre de interesserede parter træffer anden bestemmelse, skal der for oprettelsen af Det særlige Forligsnævn gælde følgende regler:

Nævnet skal bestå af 5 medlemmer. Heraf udnævner parterne hver ét nævnsmedlem,

one Commissioner, who may be chosen from among their respective nationals. The three other Commissioners, including the President, shall be chosen by agreement from among the nationals of third States. These three Commissioners shall be of different nationalities and shall not be habitually resident in the territory nor be in the service of the parties.

Article 7

If the nomination of the Commissioners to be designated jointly is not made within the period provided for in Article 5, the task of making the necessary nominations shall be entrusted to the Government of a third State, chosen by agreement between the parties, or, failing such agreement being reached within three months, to the President of the International Court of Justice. Should the latter be a national of one of the parties to the dispute, this task shall be entrusted to the Vice-President of the Court or to the next senior judge of the Court who is not a national of the parties.

Article 8

Vacancies which may occur as a result of death, resignation or any other cause shall be filled within the shortest possible time in the manner fixed for the nominations.

Article 9

1. Disputes shall be brought before the Special Conciliation Commission by means of an application addressed to the President by the two Parties acting in agreement or, in default thereof, by one or other of the parties.

2. The application, after giving a summary account of the subject of the dispute, shall contain the invitation to the Commission to take all necessary measures with a view to arriving at an amicable solution.

3. If the application emanates from only one of the parties, the other party shall, without delay, be notified of it by that party.

Article 10

1. In the absence of agreement to the contrary between the parties, the Special

der kan vælges blandt deres respektive statsborgere. De tre andre nævnsmedlemmer, herunder formanden, vælges efter fælles overenskomst blandt statsborgere i andre stater. Disse tre nævnsmedlemmer skal være af forskellig nationalitet og må ikke have fast bopæl på parternes territorium eller være i deres tjeneste.

Artikel 7

I tilfælde af at udnævnelsen af de medlemmer, der skal udpeges efter fælles overenskomst, ikke finder sted inden for den i artikel 5 nævnte frist, skal det overdrages regeringen i en af parterne efter fælles overenskomst valgt tredje stat, eller, dersom enighed herom ikke opnås i løbet af tre måneder, formanden for Den mellemfolkelige Domstol, at foretage de nødvendige udnævnelser. Såfremt sidstnævnte har statsborgerret i en af de stater, der er parter i tvisten, overdrages hvervet til domstolens næstformand eller den dommer, der er næst i anciennitetsfølge i domstolen, og som ikke har statsborgerret i nogen af de stater, der er parter i tvisten.

Artikel 8

Pladser, der måtte blive ledige som følge af dødsfald, udtrædelse eller enhver anden forhindring, besættes snarest muligt under benyttelse af samme fremgangsmåde, som er fastsat for de oprindelige udnævnelser.

Artikel 9

1. Tvistigheder skal indbringes for Det særlige Forligsnævn ved en anmodning rettet til dets formand af de to parter ifølge fælles overenskomst, eller i mangel heraf af den ene eller den anden af parterne.

2. Anmodningen skal i tilslutning til en kortfattet angivelse af stridens genstand indeholde en opfordring til nævnet om at træffe alle foranstaltninger, som vil være egnede til at hidføre et forlig.

3. Såfremt anmodningen alene hidrører fra en af parterne, skal den af den pågældende part ufortøvet meddeles den anden.

Artikel 10

1. Det særlige Forligsnævn skal, såfremt andet ikke aftales mellem parterne, træde

F. t. folketingsbeslutn. vedr. konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder.

Conciliation Commission shall meet at the seat of the Council of Europe or at some other place selected by its President.

2. The Commission may at all times request the Secretary-General of the Council of Europe to afford it his assistance.

Article 11

The work of the Special Conciliation Commission shall not be conducted in public unless the Commission with the consent of the parties so decides.

Article 12

1. In the absence of agreement to the contrary between the parties, the Special Conciliation Commission shall lay down its own procedure, which in any case must provide for both parties being heard. In regard to enquiries, subject to the provisions of this Convention, the Commission, unless it decides unanimously to the contrary, shall act in accordance with the provisions of Part III of the Hague Convention for the Pacific Settlement of International Disputes of 18th October 1907.

2. The parties shall be represented before the Conciliation Commission by agents whose duty shall be to act as intermediaries between them and the Commission; they may be assisted by counsel and experts appointed by them for that purpose and may request that all persons whose evidence appears to them desirable shall be heard.

3. The Commission shall be entitled to request oral explanations from the agents, counsel and experts of both parties, as well as from all persons it may think desirable to summon with the consent of their Governments.

Article 13

In the absence of agreement to the contrary between the parties, the decisions of the Special Conciliation Commission shall be taken by a majority vote and, except in relation to questions of procedure, decisions of the Commission shall be valid only if all its members are present.

Article 14

The parties shall facilitate the work of the Special Conciliation Commission and, in particular, shall supply it to the greatest

sammen ved Det europæiske Råds sæde eller et andet sted efter formandens valg.

2. Nævnet kan til enhver tid anmode Det europæiske Råds generalsekretær om at yde det sin bistand.

Artikel 11

Det særlige Forligsnævns virksomhed skal kun foregå offentligt, såfremt nævnet med parternes samtykke træffer bestemmelse herom.

Artikel 12

1. I mangel af anden aftale mellem parterne fastsætter Det særlige Forligsnævn selv den behandlingsmåde, der skal anvendes, og som i alle tilfælde skal være kontradiktorisk. Med hensyn til undersøgelser skal nævnet, under forbehold af bestemmelserne i nærværende konvention, og medmindre det enstemmigt træffer anden beslutning, følge reglerne i afsnit III i Haagerkonventionen af 18. oktober 1907 angående fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder.

2. Parterne møder for forligsnævnet ved forhandlere, hvis opgave det er at virke som mellemlid mellem dem og nævnet; parterne kan endvidere lade sig bistå af rådgivere og sagkyndige, som udnævnes af dem i denne anledning, og forlange afhøring af alle personer, hvis vidnesbyrd forekommer dem nyttigt.

3. Nævnet har ret til at kræve mundtlige forklaringer af begge parters forhandlere, rådgivere og sagkyndige såvel som af alle personer, som det måtte skønne nyttigt at lade give møde med deres regerings samtykke.

Artikel 13

Hvor der ikke er truffet anden aftale mellem parterne, skal Det særlige Forligsnævns beslutninger træffes med stemmeflertal, og nævnets afgørelser har, undtagen i procedure spørgsmål, kun gyldighed, dersom samtlige medlemmer er til stede.

Artikel 14

Parterne skal lette Det særlige Forligsnævns arbejde og i særdeleshed i videst muligt omfang forsyne det med alle nyttige

possible extent with all relevant documents and information. They shall use the means at their disposal to allow it to proceed in their territory, and in accordance with their law, to the summoning and hearing of witnesses or experts and to visit the localities in question.

Article 15

1. The task of the Special Conciliation Commission shall be to elucidate the questions in dispute, to collect with that object all necessary information by means of enquiry or otherwise, and to endeavour to bring the parties to an agreement. It may, after the case has been examined, inform the parties of the terms of settlement which seem suitable to it and lay down the period within which they are to make their decision.

2. At the close of its proceedings, the Commission shall draw up a *procès-verbal* stating, as the case may be, either that the parties have come to an agreement and, if need arises, the terms of the agreement, or that it has been impossible to effect a settlement. No mention shall be made in the *procès-verbal* of whether the Commission's decisions were taken unanimously or by a majority vote.

3. The proceedings of the Commission shall, unless the parties otherwise agree, be terminated within six months from the date on which the Commission shall have been given cognisance of the dispute.

Article 16

The Commission's *procès-verbal* shall be communicated without delay to the parties. It shall only be published with their consent.

Article 17

During the proceedings of the Commission, each of the Commissioners shall receive emoluments, the amount of which shall be fixed by agreement between the parties, each of which shall contribute an equal share.

2. The general expenses arising out of the working of the Commission shall be divided in the same manner.

Article 18

In the case of a mixed dispute involving both questions for which conciliation is

aktstykker og oplysninger. De skal anvende de til deres rådighed stående midler til at give det adgang til på deres territorium og i overensstemmelse med deres lovgivning at foretage indstævning og afhøring af vidner eller sagkyndige og foretage undersøgelser på stedet.

Artikel 15

1. Det særlige Forligsnævns opgave skal være at klarlægge stridsspørgsmålene, med henblik herpå at indhente alle nyttige oplysninger ved hjælp af undersøgelser eller på anden måde og at bestræbe sig for at forlige parterne. Det kan, efter at sagen er blevet undersøgt, over for parterne fremsætte de nærmere forligsvilkår, som forekommer det passende, og fastsætte en frist, inden for hvilken de skal erklære sig derover.

2. Ved afslutningen af sin virksomhed skal nævnet oprette en protokol, der fastslår efter omstændighederne, enten at parterne har truffet en ordning og i påkommende tilfælde de nærmere vilkår for ordningen, eller at parterne ikke har kunnet forliges. Protokollen skal ikke indeholde oplysning om, hvorvidt nævnets beslutninger er blevet truffet enstemmigt eller ved stemmeflertal.

3. Nævnet skal, medmindre parterne træffer anden aftale, have afsluttet sin virksomhed inden for en frist af 6 måneder fra den dato, tvistigheden er blevet indbragt for nævnet.

Artikel 16

Nævnets protokol bringes ufortøvet til parternes kundskab. Den skal kun kunne offentliggøres med parternes samtykke.

Artikel 17

1. Så længe nævnsmedlemmernes virksomhed finder sted, modtager hver af disse en godtgørelse, hvis størrelse fastsættes ved fælles overenskomst mellem parterne, som hver bærer en lige del deraf.

2. De almindelige omkostninger, som nævnets virksomhed medfører, fordeles på samme måde.

Artikel 18

Er der tale om en tvistighed, som både omfatter spørgsmål, der egner sig til forligs-

appropriate and other questions for which judicial settlement is appropriate, any party to the dispute shall have the right to insist that the judicial settlement of the leaal questions shall precede conciliation.

CHAPTER III.

Arbitration.

Article 19

The High Contracting Parties shall submit to arbitration all disputes which may arise between them other than those mentioned in Article I and which have not been settled by conciliation, either because the parties have agreed not to have prior recourse to it or because conciliation has failed.

Article 20

1. The party requesting arbitration shall inform the other party of the claim which it intends to submit to arbitration, of the grounds on which such claim is based and of the name of the arbitrator whom it has nominated.

2. In the absence of agreement to the contrary between the parties concerned, the Arbitral Tribunal shall be constituted as follows:

The Arbitral Tribunal shall consist of five members. The parties shall each nominate one member, who may be chosen from among their respective nationals. The other three arbitrators, including the President, shall be chosen by agreement from among the nationals of third States. They shall be of different nationalities and shall not be habitually resident in the territory nor be in the service of the parties.

Article 21

If the nomination of the members of the Arbitral Tribunal is not made within a period of three months from the date on which one of the parties requested the other party to constitute an Arbitral Tribunal, the task of making the necessary nominations shall be entrusted to the Government

behandling, og andre spørgsmål, som er egnet til retslig afgørelse, har enhver af parterne ret til at forlange, at den retslige afgørelse af retsspørgsmålene finder sted før forligsbehandlingen.

KAPITEL III.

Voldgift.

Artikel 19

De Høje Kontraherende Parter skal forelægge til voldgiftsbehandling alle tvistigheder, som måtte opstå imellem dem bortset fra sådanne, der omhandles i artikel 1, og som ikke er blevet bilagt ved forligsbehandling, enten fordi parterne er blevet enige om at undlade forudgående forligsbehandling, eller fordi forligsbehandlingen er mislykkedes.

Artikel 20

1. Den part, der anmoder om voldgift, skal underrette den anden part om det krav, den har til hensigt at henskyde til voldgift, om grundlaget, hvorpå kravet støttes, og om navnet på den voldgiftsdommer, den har udpeget.

2. Medmindre parterne måtte træffe anden bestemmelse, skal der for voldgiftsrettens oprettelse gælde følgende regler:

Voldgiftsretten skal bestå af 5 medlemmer. Heraf udnævner parterne hver ét medlem, der kan vælges blandt deres respektive statsborgere. De tre andre voldgiftsdommere, herunder formanden, vælges efter fælles overenskomst blandt statsborgere i andre stater. De skal være af forskellig nationalitet og må ikke have fast bopæl på parternes territorium eller være i deres tjeneste.

Artikel 21

I tilfælde af at udnævnelsen af voldgiftsrettens medlemmer ikke finder sted inden for en frist af tre måneder fra den dato, den ene af parterne anmodede den anden om at oprette en voldgiftsret, skal det overdrages regeringen i en af parterne efter fælles overenskomst valgt tredje stat eller, dersom

of a third State, chosen by agreement between the parties, or, failing agreement within three months, to the President of the International Court of Justice. Should the latter be a national of one of the parties to the dispute, this task shall be entrusted to the Vice-President of the Court, or to the next senior judge of the Court who is not a national of the parties.

Article 22

Vacancies which may occur as a result of death, resignation or any other cause shall be filled within the shortest possible time in the manner fixed for the nomination.

Article 23

The parties shall draw up a special agreement determining the subject of the dispute and the details of procedure.

Article 24

In the absence of sufficient particulars in the special agreement regarding the matters referred to in Article 23, the provisions of Part IV of the Hague Convention of 18th October 1907 for the Pacific Settlement of International Disputes shall apply so far as possible.

Article 25

Failing the conclusion of a special agreement within a period of three months from the date on which the Arbitral Tribunal was constituted, the dispute may be brought before the Tribunal upon application by one or other party.

Article 26

If nothing is laid down in the special agreement or no special agreement has been made, the Tribunal shall decide *ex aequo et bono*, having regard to the general principles of international law, while respecting the contractual obligations and the final decisions of international tribunals which are binding on the parties.

enighed herom ikke opnås i løbet af tre måneder, formanden for Den mellemfolkelige Domstol, at foretage de nødvendige udnævnelser. Såfremt sidstnævnte har statsborgerret i en af de stater, der er parter i tvisten, overdrages hvervet til domstolens næstformand eller den dommer, der er næst i anciennitetsfølge i domstolen, og som ikke har statsborgerret i nogen af de stater, der er parter i tvisten.

Artikel 22

Pladser, der måtte blive ledige som følge af dødsfald, udtrædelse eller enhver anden forhindring, besættes snarest muligt under benyttelse af samme fremgangsmåde, som er fastsat for den oprindelige udnævnelse.

Artikel 23

Parterne skal oprette en voldgiftsaftale, hvori stridens genstand og den fremgangsmåde, der skal følges, nærmere angives.

Artikel 24

I mangel af tilstrækkelige bestemmelser og angivelser i voldgiftsaftalen vedrørende de i artikel 23 omhandlede forhold skal reglerne i afsnit IV i Haagerkonventionen af 18. oktober 1907 angående fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder finde anvendelse i videst muligt omfang.

Artikel 25

Såfremt en voldgiftsaftale ikke indgås i løbet af tre måneder fra datoen for voldgiftsrettens oprettelse, kan den ene eller den anden af parterne ved en anmodning indbringe tvistigheden for retten.

Artikel 26

Dersom voldgiftsaftalen ikke fastsætter noget herom, eller en sådan aftale ikke er blevet indgået, skal retten træffe sin afgørelse efter ret og billighed under iagttagelse af folkerettens almindelige principper og under hensyn til de traktatmæssige forpligtelser og de af mellemfolkelige domstole truffene endelige afgørelser, som er bindende for parterne.

CHAPTER IV

General Provisions.

Article 27

The provisions of this Convention shall not apply to:

(a) disputes relating to facts or situations prior to the entry into force of this Convention as between the parties to the dispute;

(b) disputes concerning questions which by international law are solely within the domestic jurisdiction of States.

Article 28

1. The provisions of this Convention shall not apply to disputes which the parties have agreed or may agree to submit to another procedure of peaceful settlement. Nevertheless, in respect of disputes falling within the scope of Article 1, the High Contracting Parties shall refrain from invoking as between themselves agreements which do not provide for a procedure entailing binding decisions.

2. This Convention shall in no way affect the application of the provisions of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms signed on 4th November 1950, or of the Protocol thereto signed on 20th March 1952.

Article 29

1. In the case of a dispute the subject of which, according to the municipal law of one of the parties, falls within the competence of its judicial or administrative authorities, the party in question may object to the dispute being submitted for settlement by any of the procedures laid down in this Convention until a decision with final effect has been pronounced, within a reasonable time, by the competent authority.

2. If a decision with final effect has been pronounced in the State concerned, it will no longer be possible to resort to any of the procedures laid down in this Convention after the expiration of a period of five years from the date of the aforementioned decision.

KAPITEL IV

Almindelige bestemmelser.

Artikel 27

Nærværende konventions bestemmelser skal ikke finde anvendelse på:

(a) Tvistigheder vedrørende kendsgerninger eller forhold, der ligger forud for nærværende konventions ikrafttræden mellem de stridende parter;

(b) tvistigheder vedrørende spørgsmål som ifølge folkeretten alene henhører under staternes egen jurisdiktion.

Artikel 28

1. Nærværende konventions bestemmelser skal ikke finde anvendelse på tvistigheder, som parterne har opnået eller måtte opnå enighed om at underkaste en anden form for fredelig bilæggelse. Dog afstår de Høje Kontraherende Parter for så vidt angår tvistigheder, der omfattes af artikel 1, fra indbyrdes at påberåbe sig overenskomster, som ikke foreskriver fremgangsmåder, der fører frem til bindende afgørelser.

2. Nærværende konvention skal på ingen måde berøre anvendelsen af bestemmelserne i Konventionen til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder af 4. november 1950 eller i den dertil knyttede protokol af 20. marts 1952.

Artikel 29

1. Dersom tvistigheden angår et forhold, som i henhold til en af parternes indre lovgivning henhører under de dømmende eller administrative myndigheders kompetence, kan denne part modsætte sig, at den pågældende tvistighed underkastes de forskellige behandlingsmåder, der omhandles i nærværende konvention, indtil en endelig afgørelse inden for en rimelig frist er truffet af den pågældende kompetente myndighed.

2. Såfremt en endelig afgørelse er blevet truffet af den pågældende stats egen myndighed, vil det efter forløbet af 5 år fra denne afgørelses dato ikke længere være muligt at anvende de i nærværende konvention foreskrevne behandlingsmåder.

Article 30

If the execution of a judicial sentence or arbitral award would conflict with a judgement or measure enjoined by a court of law or other authority of one of the parties to the dispute, and if the municipal law of that party does not permit or only partially permits the consequences of the judgement or measure in question to be annulled, the Court or the Arbitral Tribunal shall, if necessary, grant the injured party equitable satisfaction.

Article 31

1. In all cases where a dispute forms the subject of arbitration or judicial proceedings, and particularly if the question on which the parties differ arises out of acts already committed or on the point of being committed, the International Court of Justice, acting in accordance with Article 41 of its Statute, or the Arbitral Tribunal, shall lay down within the shortest possible time the provisional measures to be adopted. The parties to the dispute shall be bound to accept such measures.

2. If the dispute is brought before a Conciliation Commission the latter may recommend to the parties the adoption of such provisional measures as it considers suitable.

3. The Parties shall abstain from all measures likely to react prejudicially upon the execution of the judicial or arbitral decision or upon the arrangements proposed by the Conciliation Commission and, in general, shall abstain from any sort of action whatsoever which may aggravate or extend the dispute.

Article 32

1. This Convention shall remain applicable as between the Parties thereto, even though a third State, whether a Party to the Convention or not, has an interest in the dispute.

2. In the procedure of conciliation the parties may agree to invite such a third State to intervene.

Article 33

1. In judicial or arbitral procedure, if a third State should consider that its legitimate

Artikel 30

Såfremt fuldbyrdelsen af domstolens eller voldgiftsrettens afgørelse ville være stridende mod en dom eller anden beslutning hidrørende fra en domstol eller anden myndighed hos en af de stridende parter, og dersom den pågældende parts lovgivning ikke tillader eller kun delvis tillader ophævelse af den omhandlede dom eller beslutning, skal domstolen eller voldgiftsretten om fornødent tildele den forurettede part en passende godtgørelse.

Artikel 31

1. I alle tilfælde, hvor tvistigheden er genstand for voldgift eller retslig afgørelse, særligt såfremt det spørgsmål, angående hvilket parterne er uenige, opstår som følge af allerede foretagne handlinger, eller handlinger der er ved at blive foretaget, skal Den mellemfolkelige Domstol i overensstemmelse med artikel 41 i dennes statut eller voldgiftsretten inden for den kortest mulige frist angive, hvilke foreløbige forholdsregler der skal træffes. De stridende parter er forpligtede til at rette sig herefter.

2. Indbringes tvistigheden for et forligsnævn, kan dette anbefale parterne at træffe sådanne foreløbige forholdsregler, som det måtte skønne nyttige.

3. Parterne forpligter sig til at afholde sig fra ethvert skridt, der kan have foregribende virkning med hensyn til udførelsen af den retslige afgørelse eller voldgiftskendelsen eller af den af forligsnævnet foreslåede ordning, og til i almindelighed ikke at foretage nogen handling, af hvad art den måtte være, som er egnet til at skærpe eller udvide striden.

Artikel 32

1. Nærværende konvention skal anvendes mellem de kontraherende parter, uanset om en tredje stat, hvad enten denne måtte have tiltrådt konventionen eller ej, har en interesse i tvistigheden.

2. Under forligsbehandlingen kan parterne efter fælles overenskomst opfordre en sådan tredje stat til at intervenere.

Artikel 33

1. I tilfælde af at en tredje stat måtte anse sine berettigede interesser for at være

interests are involved, it may submit to the International Court of Justice or to the Arbitral Tribunal a request to intervene as a third party.

2. It will be for the Court or the Tribunal to decide upon this request.

Article 34

1. On depositing its instrument of ratification, any one of the High Contracting Parties may declare that it will not be bound by:

- (a) Chapter III relating to arbitration; or
- (b) Chapters II and III relating to conciliation and arbitration.

2. A High Contracting Party may only benefit from those provisions of this Convention by which it is itself bound.

Article 35

1. The High Contracting Parties may only make reservations which exclude from the application of this Convention disputes concerning particular cases or clearly specified special matters, such as territorial status, or disputes falling within clearly defined categories. If one of the High Contracting Parties has made a reservation, the other Parties may enforce the same reservation in regard to that Party.

2. Any reservation made shall, unless otherwise expressly stated, be deemed not to apply to the procedure of conciliation.

3. Except as provided in paragraph 4 of this Article, any reservations must be made at the time of depositing instruments of ratification of the Convention.

4. If a High Contracting Party accepts the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice under paragraph 2 of Article 36 of the Statute of the said Court, subject to reservations, or amends any such reservations, that High Contracting Party may by a simple declaration, and subject to the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, make the same reservations to this Convention. Such reservations shall not release the High Contracting Party

berørt under rets- eller voldgiftsbehandlingen, kan den anmode Den mellemfolkelige Domstol eller voldgiftsretten om at måtte intervenere i sagen.

2. Domstolen eller retten afgør, om denne anmodning skal tages til følge.

Artikel 34

1. I forbindelse med deponeringen af sit ratifikationsinstrument kan enhver af de Høje Kontraherende Parter erklære, at den ikke vil være bundet af:

- (a) Kapitel III vedrørende voldgift; eller
- (b) kapitlerne II og III vedrørende forligsbehandling og voldgift.

2. De Høje Kontraherende Parter kan kun påberåbe sig de af bestemmelserne i nærværende konvention, hvoraf de selv er bundet.

Artikel 35

1. De Høje Kontraherende Parter kan ikke tage andre forbehold end sådanne, som tilsigter at udelukke fra anvendelsen af nærværende konvention tvistigheder, der angår bestemte sager eller særlige, klart angivne forhold, såsom territoriet, eller som falder ind under klart afgrænsede kategorier. Dersom en af de Høje Kontraherende Parter har taget et sådant forbehold, kan de andre parter påberåbe sig det samme forbehold over for denne part.

2. For så vidt andet ikke udtrykkeligt nævnes, skal eventuelle forbehold være at betragte som ikke omfattende forligsbehandling.

3. Bortset fra det tilfælde, som omhandles i stk. 4 i nærværende artikel, skal ethvert forbehold tages samtidig med deponeringen af ratifikationsinstrumentet vedrørende nærværende konvention.

4. I tilfælde af at en af de Høje Kontraherende Parter i henhold til paragraf 2 i artikel 36 i Den mellemfolkelige Domstols statut anerkender domstolens bindende domsmyndighed med forbehold, eller ændrer sådanne forbehold, kan den pågældende Høje Kontraherende Part ved at afgive en erklæring desangående og under iagttagelse af bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2 tage de samme forbehold i hen- seende til nærværende konvention. Sådanne

concerned from its obligations under this Convention in respect of disputes relating to facts or situations prior to the date of the declaration by which they are made. Such disputes shall, however, be submitted to the appropriate procedure under the terms of this Convention within a period of one year from the said date.

Article 36

A Party which is bound by only part of this Convention, or which has made reservations, may at any time, by a simple declaration, either extend the scope of its obligations or abandon all or part of its reservations.

Article 37

The declarations provided for in paragraph 4 of Article 35 and in Article 36 shall be addressed to the Secretary-General of the Council of Europe, who shall transmit copies to each of the other High Contracting Parties.

Article 38

1. Disputes relating to the interpretation or application of this Convention, including those concerning the classification of disputes and the scope of reservations, shall be submitted to the International Court of Justice. However, an objection concerning the obligation of a High Contracting Party to submit a particular dispute to arbitration can only be submitted to the Court within a period of three months after the notification by one party to the other of its intention to resort to arbitration. Any such objection made after that period shall be decided upon by the arbitral tribunal. The decision of the Court shall be binding on the body dealing with the dispute.

2. Recourse to the International Court of Justice in accordance with the above provisions shall have the effect of suspending the conciliation or arbitration proceedings concerned until the decision of the Court is known.

forbehold fritager ikke den pågældende Høje Kontraherende Part for dens forpligtelser i henhold til nærværende konvention med hensyn til tvistigheder, der vedrører kendsgerninger eller forhold, som ligger forud for den dato, på hvilken erklæringen om forbeholdene blev afgivet. Sådanne tvistigheder må imidlertid forelægges til behandling i henhold til vedkommende bestemmelser i nærværende konvention inden udløbet af ét år fra den nævnte dato.

Artikel 36

Enhver part, der kun er bundet ved en del af nærværende konvention, eller som har taget forbehold, kan når som helst blot ved en erklæring enten udvide rækkevidden af sine forpligtelser eller helt eller delvis give afkald på sine forbehold.

Artikel 37

De i stk. 4 i artikel 35 samt de i artikel 36 omhandlede erklæringer afgives til Det europæiske Råds generalsekretær, som oversender kopier heraf til de øvrige Høje Kontraherende Parter.

Artikel 38

1. Uoverensstemmelser vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af nærværende konvention, derunder også uoverensstemmelser vedrørende tvistighedernes klassificering og rækkevidden af eventuelle forbehold, skal forelægges for Den mellemfolkelige Domstol. Dog kan en indsigelse vedrørende spørgsmålet om en Høj Kontraherende Parts eventuelle forpligtelse til at underkaste en bestemt tvistighed voldgift kun forelægges domstolen inden for et tidsrum af 3 måneder, efter at den ene part har meddelt den anden sit ønske om voldgiftsbehandling. Fremkommer sådan indsigelse efter udløbet af denne periode, træffer voldgiftsretten afgørelse i spørgsmålet. Den mellemfolkelige Domstols afgørelse er bindende for det organ, der behandler tvistigheden.

2. Indbringelse af spørgsmål for Den mellemfolkelige Domstol i overensstemmelse med de foregående bestemmelser medfører udsættelse af den pågældende forligs- eller voldgiftsbehandling, indtil domstolens afgørelse foreligger.

F. t. folketingsbeslutn. vedr. konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder.

Article 39

1. Each of the High Contracting Parties shall comply with the decision of the International Court of Justice or the award of the Arbitral Tribunal in any dispute to which it is a party.

2. If one of the parties to a dispute fails to carry out its obligations under a decision of the International Court of Justice or an award of the Arbitral Tribunal, the other party to the dispute may appeal to the Committee of Ministers of the Council of Europe. Should it deem necessary, the latter, acting by a two-thirds majority of the representatives entitled to sit on the Committee, may make recommendations with a view to ensuring compliance with the said decision or award.

Article 40

1. This Convention may be denounced by a High Contracting Party only after the conclusion of a period of five years from the date of its entry into force for the Party in question. Such denunciation shall be subject to six month's notice, which shall be communicated to the Secretary-General of the Council of Europe, who shall inform the other Contracting Parties.

2. Denunciation shall not release the High Contracting Party concerned from its obligations under this Convention in respect of disputes relating to facts or situations prior to the date of the notice referred to in the preceding paragraph. Such dispute shall, however, be submitted to the appropriate procedure under the terms of this Convention within a period of one year from the said date.

3. Subject to the same conditions, any High Contracting Party which ceases to be a Member of the Council of Europe shall cease to be a party to this Convention within a period of one year from the said date.

Article 41

1. This Convention shall be open for signature by the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

141 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Artikel 39

1. Enhver af de Høje Kontraherende Parter skal efterkomme Den mellemfolkelige Domstols eller voldgiftsrettens afgørelse i enhver stridighed, hvori den er part.

2. Dersom en af de stridende parter undlader at opfylde sine forpligtelser i henhold til en af Den mellemfolkelige Domstol eller voldgiftsretten truffet afgørelse, kan den anden part indbringe sagen for Det europæiske Råds ministerudvalg. Såfremt udvalget anser det for nødvendigt, kan det ved en afgørelse truffet med $\frac{2}{3}$ flertal af de medlemmer, der er berettiget til at tage sæde i udvalget, anbefale forholdsregler med henblik på at sikre gennemførelsen af nævnte afgørelse.

Artikel 40

1. En Høj Kontraherende Part kan først opsigte nærværende konvention efter udløbet af et tidsrum af 5 år fra datoen for dens ikrafttræden for den pågældende parts vedkommende og kun med 6 måneders varsel afgivet over for Det europæiske Råds generalsekretær, som underretter de øvrige Kontraherende Parter.

2. Opsigelsen fritager ikke den pågældende Høje Kontraherende Part fra dennes forpligtelser i henhold til nærværende konvention med hensyn til tvistigheder vedrørende kendsgerninger eller forhold, som ligger forud for den dato, på hvilken det i forrige stykke omhandlede varsel er afgivet. En sådan tvistighed skal dog indbringes til behandling i henhold til bestemmelserne i nærværende konvention inden for et tidsrum af ét år fra den nævnte dato.

3. Med samme forbehold skal en Høj Kontraherende Part, der ophører med at være medlem af Det europæiske Råd, opføre sig med at være part i konventionen efter udløbet af ét år fra den nævnte dato.

Artikel 41

1. Nærværende konvention er åben for undertegnelse af medlemmerne af Det europæiske Råd. Den skal ratificeres. Ratifikationsinstrumenterne deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær.

2. This Convention shall enter into force on the date of the deposit of the second instrument of ratification.

3. As regards any signatory ratifying subsequently, the Convention shall enter into force on the date of the deposit of its instrument of ratification.

4. The Secretary-General of the Council of Europe shall notify all the Members of the Council of Europe of the entry into force of the Convention, the names of the High Contracting Parties who have ratified it and the deposit of all instruments of ratification which may be effected subsequently.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at Strasbourg, this 29th day of April 1957, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the Archives of the Council of Europe. The Secretary-General shall transmit certified copies to each of the Signatories.

2. Nærværende konvention træder i kraft på den dato, det andet ratifikationsinstrument deponeres.

3. I henseende til en senere ratificerende signatarmagt træder konventionen i kraft på den dato, den deponerer sit ratifikationsinstrument.

4. Det europæiske Råds generalsekretær underretter alle medlemmer af Det europæiske Råd om konventionens ikrafttræden, om navnene på de Høje Kontraherende Parter, som har ratificeret den, og om alle senere deponeringer af ratifikationsinstrumenter.

Til bekræftelse heraf har nedenstående repræsentanter, der er behørigt befuld-mægtigede dertil, undertegnet nærværende konvention.

Udfærdiget i Strasbourg den 29. april 1957 på engelsk og fransk, begge tekster af lige gyldighed, i ét eksemplar som deponeres i Det europæiske Råds arkiv. Generalsekretæren skal overgive hver af signatarmagterne bekræftede genparter.

For Republikken Østrigs regering: *L. Figl.*
(den 13. december 1957).

For Kongeriget Belgiens regering: *P.-H. Spaak.*

For Kongeriget Danmarks regering: *Ernst Christiansen.*

For Den franske Republiks regering: *Pierre de Félice.*

For Forbundsrepublikken Tysklands regering: *Hallstein.*

For Kongeriget Grækenlands regering: *Averoff Tossizza.*

For Den islandske Republiks regering: *Gudm. J. Gudmundsson.*

For Irlands regering: *Próinsias Mac Aogáin.*

For Den italienske Republiks regering: *G. Martino.*

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering: *Bech.*

For Kongeriget Nederlandenes regering: *J. Luns.*

For Kongeriget Norges regering: *Halvard Lange.*

For Kongeriget Sveriges regering: *Östen Undén.*

For Den tyrkiske Republiks regering: *Mustafa Borovali.*
(den 8. maj 1958).

For Det forenede Kongerige Storbritannien og Nord-Irlands regering:
W. D. Ormsby Gore.

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.

Konventionens forhistorie.

I september 1952 nedsatte Det europæiske Råds ministerudvalg en ekspertgruppe, som fik til opgave at behandle to fra rådets rådgivende forsamling modtagne henstillinger om at udarbejde udkast til konventioner henholdsvis om oprettelse af en særlig europæisk domstol og om fredelig bilæggelse af tvistigheder medlemslandene imellem. Danmark blev i gruppen repræsenteret ved udenrigsministeriets rådgiver i folkeret, professor Max Sørensen.

Eksperterne kunne ikke støtte forsamlingens førstnævnte henstilling, idet der herskede enighed i udvalget om, at den mellemfolkelige domstol i Haag allerede står åben for samtlige Europarådets medlemslande, og at der heller ikke i henseende til tvistigheder, som ikke kan indbringes for denne domstol, var tilstrækkeligt behov for oprettelse af nye judicielle organer.

Ved bedømmelsen af forsamlingens henstilling om udarbejdelse af en konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder tog eksperterne deres udgangspunkt i den i 1928 under Folkeforbundets auspiciers afsluttede og af De Forenede Nationer den 28. april 1949 i revideret skikkelse videreførte generalakt (ratificeret af Danmark den 25. marts 1952), som allerede hjemlede egnede bilæggelsesmetoder, idet udvalget anbefalede, at der under Europarådets auspiciers med generalakten som forbillede blev afsluttet en særlig europæisk akt om fredelig bilæggelse. De følgende år udarbejdede ekspertudvalget, tildels i samarbejde med en underkomité af forsamlingens udvalg for juridiske og administrative spørgsmål, hvori folketingsmand Hermod Lannung havde sæde, udkast til en konvention, som under betegnelsen „Den europæiske Konvention om fredelig Bilæggelse af Tvistigheder“ blev undertegnet af samtlige Europarådets medlemslande med undtagelse af Tyrkiet og Østrig på ministerudvalgets møde i Strasbourg den 29. april 1957. På Danmarks vegne undertegnede minister Ernst Christiansen i henhold til kgl. fuldmagt af 26. s. m., efter at spørgsmålet om Danmarks tiltrædelse forinden havde været forelagt justits-

ministeriet. Tyrkiet og Østrig har senere undertegnet konventionen.

Konventionen trådte i medfør af art. 41 i kraft den 30. april 1958, efter at Sverige som det andet land havde deponeret sit ratifikationsinstrument. Foruden Sverige har også Norge og Nederlandene ratificeret konventionen. Sverige og Nederlandene har ved ratifikationen benyttet sig af den ved art. 34 hjemlede adgang til at erklære, at de ikke vil være bundet af bestemmelserne i kap. III om voldgift.

Konventionens indhold.

Konventionen, som ret nøje følger forskrifterne i generalakten, indledes med en erklæring, hvori det bl. a. udtales, at de kontraherende parter er besluttet på at bilægge enhver tvistighed, der måtte opstå mellem dem, med fredelige midler. I øvrigt er konventionen opdelt i 4 kapitler, hvoraf de 3 første omhandler henholdsvis retslig afgørelse, forlig og voldgift, og det sidste indeholder almindelige bestemmelser.

I henhold til art. 1 sammenholdt med art. 2, stk. 2, skal de kontraherende parter indbringe alle mellemfolkelige retstvister, der måtte opstå mellem dem, for den mellemfolkelige domstol, med mindre de i det enkelte tilfælde måtte træffe aftale om at undergive en tvistighed forligsbehandling forinden dens indbringelse til retslig afgørelse.

I medfør af art. 4 i kapitel II om forligsbehandling skal de kontraherende parter henskyde alle indbyrdes tvistigheder, som ikke falder ind under begrebet retstvister, til forligsbehandling; parterne kan dog træffe aftale om at forelægge tvistigheder af den pågældende art, de såkaldte interessekonflikter, for en voldgiftsret uden først at have forsøgt forligsbehandling. Forligsbehandlingen kan ifølge art. 5 henskydes til et stående forligsnævn, dersom et sådant forinden måtte være blevet oprettet af de pågældende parter, eller for et særligt forligsnævn, der nedsættes til behandling af den opståede konflikt. De følgende artikler indeholder bestemmelser om de regler, der i mangel af modstående aftale

mellem parterne skal gælde for oprettelsen af de særlige forligsnævn, samt forskrifter om tvistighedernes indbringelse for nævnene og om den procedure, der skal finde anvendelse ved sagernes behandling. Ifølge art. 15, stk. 3, skal nævnet have afsluttet sin virksomhed inden for 6 måneder fra den dato, tvistigheden er blevet indbragt for nævnet. Er der tale om en konflikt, som omfatter såvel spørgsmål, der egner sig til forligsbehandling, som spørgsmål der er egnet til retslig afgørelse, har enhver af parterne i henhold til art. 18 ret til at forlange, at den retslige afgørelse af retsspørgsmålene finder sted før forligsbehandlingen.

Art. 19 i kapitlet om voldgift fastsætter, at de kontraherende parter skal forelægge alle interessekonflikter til voldgiftsbehandling i det omfang, de ikke måtte være blevet bilagt ved forligsbehandling. Efter at der i de følgende artikler er givet forskrifter om voldgiftsrettens oprettelse, bestemmes det i art. 23, at parterne skal indgå en voldgiftsaftale med angivelse af stridens genstand og de regler, som skal finde anvendelse ved sagens behandling. Dersom voldgiftsaftalen ikke fastsætter noget herom, eller en sådan aftale ikke er blevet indgået, skal voldgiftsretten i medfør af art. 26 træffe sin afgørelse efter ret og billighed under iagttagelse af folkerettens almindelige principper og under hensyntagen til de traktatmæssige forpligtelser og de af mellemfolkelige domstole truffne endelige afgørelser, som er bindende for parterne.

Under de almindelige bestemmelser i kap. IV findes i art. 27 en regel om, at konventionsbestemmelserne ikke skal finde anvendelse på tvistigheder

vedrørende forhold, der ligger forud for konventionens ikrafttræden mellem de stridende parter, eller i henseende til spørgsmål, som ifølge folkeretten alene henhører under staternes egen jurisdiktion. Ifølge art. 28, stk. 2, skal konventionen ikke berøre anvendelsen af bestemmelserne i Konventionen til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder af 4. november 1950 eller i den dertil knyttede protokol af 20. marts 1952. Artiklerne 32 og 33 omhandler tredjestats stilling i tilfælde, hvor dennes interesser berøres af en verserende sag, og i de følgende artikler gives nærmere regler for, i hvilket omfang de kontraherende stater kan tage forbehold med hensyn til anvendelsen af konventionens bestemmelser. Det bestemmes således i art. 34, at enhver kontraherende part i forbindelse med deponeringen af sit ratifikationsinstrument kan erklære, at den ikke vil være bundet af reglerne i kap. III vedrørende voldgift eller i dette kapitel og kap. II om forligsbehandling. En part vil kun kunne påberåbe sig de af konventionens bestemmelser, hvoraf den selv er bundet. I henhold til art. 38 skal uoverensstemmelser vedrørende konventionens fortolkning eller anvendelse forelægges for den mellemfolkelige domstol. Unaf ladelse af at opfylde forpligtelser i henhold til en -d nævnte domstol eller en voldgiftsret truffet afgørelse kan i medfør af art. 39 indbringes for Det europæiske Råds ministerudvalg, der kan anbefale forholdsregler med henblik på at sikre en gennemførelse af afgørelsen. Konventionen kan ifølge art. 40 tidligst opsiges efter 5 års forløb og da kun med 6 måneders varsel.